

Tožba, vložena 8. marca 2011 – Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji

(Zadeva C-122/11)

(2011/C 160/13)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: V. Kreuschitz in G. Rozet, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Belgija

Predlog tožeče stranke

— ugotovi naj se, da Kraljevina Belgija s tem, da je šele 1. avgusta 2004 odpravila pogoj stalnega prebivališča, ki je nasprotoval indeksaciji pokojnin evropskih državljanov in državljanov EGP, ki stalno prebivajo izven države, ki je z Belgijo sklenila vzajemni sporazum, da ni odpravila diskriminacije teh državljanov, ki je v zvezi z njimi obstajala v obdobju pred 1. avgustom 2004, ter da jim je odvzela del njihove pokojnine, ni izpolnila obveznosti iz členov 4 in 7 Uredbe (ES) št.883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti⁽¹⁾ in členov 18 in 45 PDEU, v katerih je določeno načelo prepovedi diskriminacije na podlagi državljanstva;

— Kraljevini Belgiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija trdi, da na podlagi nacionalne ureditve obstaja diskriminacija glede na državljane drugih držav članic, ker morajo le zadnji izpolnjevati pogoj stalnega prebivališča na ozemlju države članice ali države, ki je z Belgijo sklenila vzajemni sporazum, da bi bili v obdobju do 1. avgusta 2004 upravičeni do indeksacije svojih pokojnin.

Komisija trdi tudi, da Uredba (ES) št. 883/2004 ne določa več pogoja stalnega prebivališča na ozemlju države članice, da bi se bilo mogoče sklicevati na načelo enakega obravnavanja. Osebe, za katere velja ta uredba, naj bi zato lahko zahtevale uporabo tega načela, čeprav stalno prebivajo v tretji državi. Država tako ne sme omejiti indeksacije pokojnin le na svoje državljane, ampak jo mora odobriti tudi upokojencem, ki stalno prebivajo v tretji državi.

Nazadnje, Komisija meni, da ni mogoče sprejeti razlogov, na katere se sklicujejo belgijski organi, in sicer legitimna pričakovanja, praktične težave in finančni vpliv, da bi utemeljila nemožnost retroaktivne uporabe spremenjene zakonodaje.

⁽¹⁾ UL L 166, str. 1, popravek UL L 200, str. 1, ki pa ne zadeva slovenske različice.

Tožba, vložena 25. marca 2011 – Evropska komisija proti Francoski republiki

(Zadeva C-145/11)

(2011/C 160/14)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: M. Šimerdová in A. Marghelis, zastopnika)

Tožena stranka: Francoska republika

Predloga tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da Francoska republika s tem, da je zavrnila validacijo dveh vlog za pridobitev dovoljenja za promet z zdravili za uporabo v veterinarski medicini, CT-Line 15 % Premix in CT-Line 15 % Oral Powder, v okviru decentraliziranega postopka iz Direktive 2001/82/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v veterinarski medicini⁽¹⁾, ni izpolnila obveznosti iz členov 32 in 33 te direktive;

— Francoski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija s to tožbo trdi, da zgoraj navedena Direktiva 2001/82/ES državi članici ne dopušča, da v okviru decentraliziranega postopka pravno in znanstveno presoja vlogo za pridobitev dovoljenja. Stopnja validacije naj bi služila le preverjanju, ali je predložena dokumentacija enaka v vseh državah članicah, ali je popolna in ali vključuje seznam zadevnih držav članic, v skladu s pogoji, navedenimi v členu 32(1) Direktive. Tožeča stranka tako toženi stranki očita, da je zavrnila vloge za pridobitev dovoljenja s tem, da se je sklicevala zlasti na razloge, povezane s sestavo zdravila in njegovo farmacevtsko obliko, na njegovo domnevno neskladnost z nacionalnim pravom in na morebitna tveganja za javno zdravje.

Komisija prav tako trdi, da so zadevne države članice na stopnji validacije z vlogo za pridobitev dovoljenja zavezane odobriti poročilo o oceni, ki ga predloži referenčna država članica, vsaj v skladu s členom 33 Direktive navesti morebitno resno tveganje za zdravje ljudi ali živali ali za okolje. Vendar naj francoski organi ne bi delovali po postopku iz tega člena.

⁽¹⁾ Direktiva 2001/82/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v veterinarski medicini (UL L 311, str. 1).